Zaznaczam, że poniższe notatki były robione przez osobę nie będącą fanem frontendu i nie pracującą w tym obszarze za wiele. Moje doświadczenie z Reactem to raptem pare godzin. A nóż komuś się to przyda.

Zawartość:

- zagnieżdżenia komponentów
- dynamiczne generowanie komponentów
- callbacki

Zagnieżdżanie/Zagnieżdżanie dynamiczne

- przygotowałem minimalistyczny komponent rodzica, który agreguje dwie instancje komponentu – dziecka
- jak widać rodzic w swoim ciele zawiera dwie instancje komponentu Child
- każdemu z nich poprzez atrybut numer podaje liczbę będącą jakimś tam oznaczeniem danego dziecka

Co jeżeli chcielibyśmy by liczba dzieci była dynamiczna?

Przykład 1:

- w linii 7 definiujemy funkcję, która buduje tablicę komponentów (tablicę dzieci) i ją zwraca
- w linii 19 następuje wywołanie tejże funkcji i w to miejsce wrzucane wygenerowane dzieci

- powyższe rozwiązanie ma jednak pewien problem
- react nie umie zidentyfikować każdego komponentu wygenerowanego dynamicznie
- dlatego należy każdemu dziecku nadać atrybut key, który będzie miał unikalną wartość na danej stronie

- w tym przypadku zmienna i może być kluczem, bo dla każdego dziecka przyjmuje inną wartość
- jeżeli pobieramy coś z bazy danych to takim kluczem może być np. klucz główny
- z tego co wiem nie da się w dziecku odwołać do key dlatego zostawiłem atrybut numer

Przykład 2:

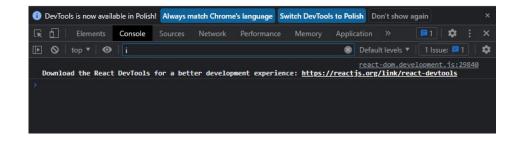
należy pamiętać, że komponenty funkcyjne to funkcje, które wykonują się linia po linii

Przykład 3: (załóżmy, że chcemy wyświetlić coś bardziej zaawansowanego)

- zmienna data przechowuje jakieś dane np. pobrane z bazy danych lub jakiegoś API
- za pomocą funkcji map mapujemy każdy element listy na komponent Child (który minimalnie zmodyfikowałem dla tego przykładu)
- ponownie atrybut key jest tutaj mega istotny

Oczywiście zarówno zmienna children jak i data mogą być zmiennymi stanu. Takie podejście pozwoli dynamicznie manipulować ilością dzieci w trakcie działania aplikacji.

Callbacki

React to JavaScript i HTML, więc obowiązują tutaj standardowe eventy typu onClick. Wróćmy do jednego z poprzednich przykładów i dodajmy jakiś onClick.

- na chwile jako dzieci użyłem zwykłych spanów
- zrobiłem tak, ponieważ ten element (przyjmijmy, że jest to komponent) wie co to atrybut onClick oraz wie co przez niego przyjmuje
- span przez onClick przyjmuje referencję na funkcję, która ma zostać wywołana w momencie kliknięcia na nim

• w tym przypadku komponent Child nie wie nic o atrybucie onClick (jeszcze nie wie) więc klikanie nic nie da

Czym różni się zapis z linii 12 od tego z linii 13? Ten w linii 13 jest błędny. Powoduje on wywołanie funkcji print() w momencie budowania komponentu dlatego od razu w konsoli dostajemy nasz napis. Zapis z linii 12 jest poprawny, ponieważ przekazujemy do atrybutu onClick informację, którą funkcje należy uruchomić w momencie zdarzenia.

Jak przekazać parametr do takie funkcji skoro zapis z 13 linii jest zły??? Tak:

- kilka obrazków wyżej w atrybucie onClick podaliśmy do dziecka referencje na funkcję zdefiniowaną w rodzicu
- na tym obrazku widać jak przypisujemy te referencje do faktycznego onClick najbardziej zewnętrznego elementu w komponencie Child
- oczywiście props komponentu Child nie musi się nazywać onClick
- to my jesteśmy autorami komponentu więc my decydujemy co i jak się nazywa

A tak to będzie wyglądało z parametrem:

funkcja print przyjmuje parametr

- ale to w miejscu wywołania powinniśmy być tego świadomi
- to jest duży minus języków dynamicznie typowanych, że ja nie mam 100% pewności, że osoba używająca mojego komponentu poda w props.onClick referencję na funkcję a nie np. string
- bo błąd i tak poleci w moim kodzie